

מה את מבקשת

אוריה מבורך

מה את מבקשת

→ ספר על אהבה וגוף ←

מהדורת לינדנבאום

הקשנה ביקורתית
לתיאור תרבות
מגזרית
מכון אפרנסת

Oriya Mevorach
What Are You Looking For?
A Fresh Perspective on Love and Your Body

אוריה מבורך
מה את מבקשת: ספר על אהבה וגוף

עורך אחראי: ראובן ציגלר
עריכת לשון: אריאל הורוביץ
הגהה: אפרת גרוס
עיצוב פנים וכריכה: אליהו משגב
עימוד: תמר וידר ולאה גולדברג
איורים: רחל קולומבוס

© כל הזכויות שמורות לאוריה מבורך, 2020

ערב עירוני / נתן אלטרמן
© כל הזכויות שמורות למחבר ולאקו"ם

החלל הריק / נתן גדג'
© כל הזכויות שמורות למחבר ולאקו"ם

© כל הזכויות על האיורים שמורות לרחל קולומבוס

ספרי מגיד, הוצאת קורן
ת"ד 4044 ירושלים 9104001
טל': 02-6330530 פקס: 02-6330534
www.maggidbooks.com

אין לשכפל, להעתיק, לצלם, להקליט, לאחסן במאגר מידע, לשדר או לקלוט בכל דרך או בכל אמצעי אלקטרוני, אופטי, מכני, או אחר כל חלק שהוא מן החומר שבספר זה. שימוש מסחרי מכל סוג שהוא בחומר הכלול בספר זה אסור בהחלט אלא ברשות מפורשת בכתב מהמוציא לאור.

מסת"ב 2-302-965-978-ISBN

נדפס בישראל 2020 Printed in Israel

לעילוי נשמות הוריי ומוריי

**בלדה קאופמן לינדנבאום
בילה שרה בת זאב דב ורבקה**

**מרסל לינדנבאום
מרדכי בן נתן נטע ודבורה גיטל**

In loving memory of my parents

**Belda Kaufman Lindenbaum
and
Marcel Lindenbaum**

Shari & Nathan Lindenbaum

← תוכן העניינים →

יא.....	הקדמה לקוראת
יג.....	הקדמה לקורא
יד.....	הקדמה לקוראים שאינם דתיים
טו.....	הקדמה לקוראת הדתית שיש לה "אנטי" לנושא

פתיחה (קצת עצובה)

3.....	פרק 1. באה מאהבה
6.....	פרק 2. איזה מין גבר אתה?
8.....	פרק 3. אילה
11.....	פרק 4. דניאל
15.....	פרק 5. עדות בגוף ראשון
17....	פרק 6. המושג "שיח", או "למה זה משנה מה ברפאלי אומרת?"
21.....	פרק 7. להפסיק לצוף בתוך גוש מעורפל
25.....	פרק 8. ציניות, כנות ועולם שהשתגע

היכרות עם השיחים המקולקלים המקיפים אותנו

31.....	פרק 9. נטע
32.....	פרק 10. דוגמה לשיח פוריטני
39.....	פרק 11. "אני פוריטני?! מה פתאום!"
42.....	פרק 12. עשרת העקרונות של השיח הפוריטני
48.....	פרק 13. המעשה נשאר, ההצדקה מתחלפת
50.....	פרק 14. שיח השחרור המיני
54.....	פרק 15. להציל יערות או לקנות יאכטה?
59.....	פרק 16. "עומק בגרוש"
67.....	פרק 17. "זה נמוך אבל כף, אז למה לא?"
71.....	פרק 18. גרסה ראשונה: השיח המתירני

- פרק 19. גרסה שנייה: שיח ההשגבה 78
 פרק 20. גרסה שלישית: שיח האדישות 85
 פרק 21. גרסה רביעית: שיח ההכחשה 89
 פרק 22. לסיכום 94

השיח היהודי הבריא

- פרק 23. נשים יפות בעולמם של חז"ל 99
 פרק 24. יש מבט ויש מבט 103
 פרק 25. שלוש שאלות 108
 פרק 26. עד כמה מותר ליהנות? 109
 פרק 27. חיפוש 114
 פרק 28. ארון העדות: ניטל או נגנז? 116
 פרק 29. ארון העדות: מעשה בכוהן אחד 117
 פרק 30. ארון העדות: "נראין ואין נראין" 119
 פרק 31. הזמרת שלומדת קבלה 122
 פרק 32. בושח שלילית 124
 פרק 33. בושח חיובית 127
 פרק 34. האם אפשר לתפוס את האין־סוף? 130
 פרק 35. שני הרכיבים של ה"סוד" 135
 פרק 36. איך זה מרגיש להיות מחוברת למיניות שלך? 136
 פרק 37. רמז 141
 פרק 38. נראין ואין נראין = רמז 145
 פרק 39. ניטל או נגנז: מהי הטרגדיה שעברה על המיניות? ... 147
 פרק 40. כשהמיניות נחשפת 148
 פרק 41. אירוסין, נישואין, גירושין 151
 פרק 42. הארון ניטל והוצא לשוק 155
 פרק 43. "ניטל": מדוע ארון העדות לא ממית את הצופים בו? 158
 פרק 44. הרהורי עבירה? מה הקשר?! 160
 פרק 45. על רומנטיקה ומעוררות על המגרש 168
 פרק 46. בין תשוקה לגירוי יצרים 171
 פרק 47. סיכום 178

התמודדות עם השיח הפורטיטני
ועם ארבע הגרסאות של שיח השחרור המיני

- הקדמה 185
- פרק 48. סיפורו של רווק דתי 185
- פרק 49. פורטיטניות סמויה: מאחורי מה היא מתחבאת? 193
- פרק 50. יצר המין לא נועד רק ל"פרו ורבו" 194
- פרק 51. הלכות "גניזת" האישה 196
- פרק 52. גניזת הגוף הנשי לא הולכת ביחד עם מיניות יהודית בריאה 203
- פרק 53. הסיפור על שמשון והשמש 205
- פרק 54. לא "מקילה", לא "דרך האמצע" 211
- פרק 55. להסתיר ולשקר, לכסות ולשמר 214
- פרק 56. הדגשת "הרהורי עבירה" מקרבת אותנו לפורטיטניות ... 217
- פרק 57. לא רק החפצה 218
- פרק 58. משל היהלום הוא משל גרוע 224
- פרק 59. עופי על עצמך! צניעות איננה ההפך מגאווה 226
- פרק 60. משל השיר בפייסבוק 229
- פרק 61. אין דבר כזה לבוש צנוע שהוא לא צנוע 233
- פרק 62. סיכום: אם את רוצה, תהיי יפה ותשמחי! 236
- פרק 63. מפלגת המכנסונים, הסתכלו שוב בתמונה שלכם 240
- פרק 64. "מיני" זה לא מיני? 244
- פרק 65. מי בכלל רוצה גוף ללא משמעות מינית? 248
- פרק 66. כשהמיניות נתפסת כלכלוך מותר 256
- פרק 67. מיניות נמוכה: השלכות הגישה המתירנית על חייהם של אנשים 259
- פרק 68. מפגש בין שתי נשמות? נו, באמת 267
- פרק 69. שיח ההשגבה: מסתבר שצריך שניים לטנגו 274
- פרק 70. ריקנות מצילת חיים 279
- פרק 71. אחי, אתה חייב לצפות בדבר ה"לא ביג דיל" הזה? 283
- פרק 72. השתחרר מינית תכף ומיד! 294

שמירת נגיעה: למצוא אהבה או למצוא את האחר?

הקדמה	303
פרק 73. ארבעה סוגים של אי-שמירת נגיעה	305
פרק 74. נשיקה, חשיפה ומבט	308
פרק 75. גלית ויערה	310
פרק 76. מוות ידוע מראש	316
פרק 77. בין הנאה לשמחה	319
פרק 78. להתפיס את האהבה בגוף	324
פרק 79. מוסד הנישואין מתפרק? מה אתם אומרים!	327
פרק 80. שמירת קולה	329
פרק 81. ספוג עם מים מקולקלים	333
פרק 82. ארכיטיפ	338
פרק 83. המשקפיים של אורן	341
פרק 84. הטעות של גלית	343
פרק 85. כל הרגעים הללו שבהם לא נגענו	346
פרק 86. אז מה הופך אותנו למאושרים?	349
פרק 87. הסבתא לא בהכרח משוגעת	352
פרק 88. שירה, אביב, תומר	356
פרק 89. מיתוס שהוא ברכה ומיתוס שהוא קללה	361
פרק 90. רומנטיקה יהודית	364
פרק 91. המיתוס היהודי של "האחד"	372
פרק 92. יחסי אישות יותר כיפיים מיחסי מין	378
פרק 93. סלין וג'סי אחרי תשע שנות נישואין	384
פרק 94. כנרת ואבידן	388
פרק 95. עיגולים של בדידות	397
פרק 96. ואחרון: מלאך ושמו טאבו	403

אחרית דבר: אז מה עכשיו?

נספח א': היחס לפורנו	420
נספח ב': נפגעות תקיפה מינית	423
תודות	426
רשימת מקורות של ציטוטים מהמדיה	431
לקסיקון מונחים	435
אודות המחברת	443

← הקדמה לקורות →

קורות יקרה.

מכירה את הפרסומות הללו ביוטיוב, שעל השנייה הראשונה פותחות ב"אל תדלגי"? אנשים לא מצפים שפרסומת תשנה להם את החיים, אלא מקסימום תגזול מזמנם. אז הם מדלגים.

לאנשים דתיים מסוימים יש עוד משהו שגורם אוטומטית לדלג. המילה "צניעות" והמונח "שמירת נגיעה". אנשים אלו כבר לא מצפים (ולצער, בצדק) שהדיון בנושאים הללו באמת יראה אותם, באמת יכיר אותם, ייגע בהם, יחדש להם משהו שהם לא שמעו קודם. הם כמובן גם לא מצפים שהנושאים הללו ישנו להם את החיים.

הספר הזה מבקש לעסוק בנושא של צניעות, שמירת נגיעה ומיניות, אבל כפי שתראי, הוא בכלל מדבר על אהבה. הקשר של הנושאים הללו לאהבה הופך אותם לדרמטיים מאוד. כאלו שמחלחלים להמוץ היבטים בחיים שלנו, וגם לזוגיות ואהבה וחלומות על "לנצח נצחים".

בספר הזה אני רוצה להציג בפנייך גישה אחרת ממה שהתרגלנו אליה, גישה יהודית אורתודוקסית שאני משערת שטרם נחשפת אליה בצורה המגובשת שבה היא מופיעה כאן. ננוע בין מקורות יהודיים שמציגים את הגישה היהודית, לבין "מקורות" הכי לא בית-מדרשיים שיכולים להיות, מתוך המדיה הפופולרית (כלומר, סרטים, פרסומות, ובעיקר כתבות מאתרים מוכרים באינטרנט), שמציגים את הגישות האחרות שסובבות אותנו כיום. בהמשך אסביר גם למה המדיה הפופולרית חשובה לנו כאן יותר מתרבות גבוהה, מספרי הגות ופילוסופיה. יהיו כאן גם כמה סיפורים אישיים. אני מבטיחה לך שכל הדמויות, הציטוטים והסיפורים שמופיעים בספר הזה הם אמיתיים, למעט אלו שצינתי שאינם כאלה.

כתבתי את הספר ממקום אישי מאוד, וכך גם סגנונו של הספר משקף את סגנון ההתנסחות שלי בחיי היום-יום: מצד אחד תהיה כאן שפה שמתאימה ל"מאמר", ומצד שני תהיה כאן שפה של דיבור יום-יומי. עבורי, שני הסגנונות הללו לא סותרים אלא משלימים. השפה ה"דיבורית" מאפשרת לי לבטא את המעורבות הרגשית שלי בנושאים שאנחנו דנות בהן כאן, נושאים יום-יומיים שפוגשים אותנו בחיים עצמם, ולא רק על מדפי ספרי הפילוסופיה ובבתי המדרש. מצד שני, השפה הגבוהה יותר מאפשרת לי לשמור על רמת הדיון. מקווה שתתרגלי במהרה ל"זיגוג" בין שני הסגנונות... בנוסף, חלק מהפרקים זוכים להרחבות שלא נכנסו לספר ומופיעות באתר "אפרכסת".

השתדלתי שהמקורות מכל הסוגים יובאו לפניך באופן הכי ברור ונגיש שיכול להיות. כל מושג חדש יובהר בצורה המדויקת ביותר. בכל פעם שמופיעה מילה לועזית לא מוכרת, אני מבהירה אותה מיד, כבר באותו משפט. ויש אפילו מילון מושגים בסוף הספר. ועדיין, זה מסע ארוך, עם הרבה תחנות בדרך. אני ממליצה לך לא לדלג על מקורות משום סוג, אלא אם כן את מרגישה שהם לא עושים לך טוב. תהיי קשובה לעצמך. אם משהו קצת כבד לך, אם את מרגישה שאת צריכה פתאום "להחזיק ראש", אני ממליצה שתנסי בכל זאת לקרוא, בידיעה שזה ישתלם בהמשך (מבטיחה). אבל אם משהו לא עושה לך טוב, תדלגי עליו, או תקראי אותו מתוך ריחוק רגשי. זה חשוב, כדי לשמור עלייך.

לבסוף, בקשה קטנה: הספר עוסק במיניות. זה נושא רגיש מאוד מאוד. אם הנושא הזה רגיש במיוחד עבורך, משום שעברת פגיעה כלשהי, אבקש שקודם תקראי את נספח ב' שנמצא בסוף הספר ועוסק בנפגעות תקיפה מינית, ואז תחליטי אם מתאים לך לקרוא את הספר.

תודה לך על ההקשבה והאמון. נצא לדרך? אני מתרגשת!

← הקדמה לקורא →

קורא גברי יקר.

הספר מנוסח "בלשון אישה", משום שהוא פונה לנערות ולנשים. זוהי למעשה שיחה אישית שלי עם הקוראת, אבל אני מזמינה אותך להאזין לה. אני אומנם לא פונה אליך ישירות בספר הזה, אבל מאוד אשמח שתאזין לשיחה מהצד, ותבחן את המקום שלך ביחס לרעיונות שנאמרים כאן.

אתה תראה שלפעמים אנחנו מדברות עליך בגוף שלישי. אנחנו מדברות על "גברים", ואתה עלול לשאול את עצמך: "אני הגבר הזה שהן מדברות עליו?", התשובה היא כן ולא. זה תלוי בתחושה שלך. אם אתה מזדהה עם תיאור הגברים בספר, תוכל ללמוד מהספר הזה על עצמך. אבל אם אתה לא מזדהה עם התיאור הזה, תוכל ללמוד מהספר איך אנחנו, הנשים, חושבות עליכם ותופסות את קיומכם בעולמנו. למרות שאולי הספר לא מייצג את כל הנשים, אלא רק את זו שכותבת אותו. קח גם את זה בחשבון.

אני חושבת שהספר הזה כתוב מתוך אהבה והערכה גדולה למין הגברי. מקווה שתרגיש את זה. בכל אופן, קח בחשבון שהספר לא מדבר אליך, אלא עליך. ולכן, הוא לא תמיד רגיש למה שאתה, כגבר, היית מחפש בו. אולי הוא גם ירגיש לך מעט פולשני. אני ממליצה שתשים לב להערה שלי בפרק 7 על סוג הציטוטים שיופיעו בספר, שהם לא תמיד עדינים וצנועים. אז תהיה קשוב לעצמך בזמן הקריאה. אם אתה חש שהספר לא מתאים לך כגבר, פשוט תפסיק לקרוא בו. זה מובן לי מאוד.

← הקדמה לקוראים שאינם דתיים →

קוראים לא־דתיים יקרים.

הספר מיועד בראש ובראשונה לנשים ולנערות דתיות. הוא לא לוקח בחשבון קוראים שאינם דתיים. לכן, אתם עלולים לחוש במהלך הקריאה שנקלעתם לשיחה שאיננה מתחשבת בכם ובמקום שלכם בעולם.

כפי שתראו, הספר ביקורתי מאוד. הוא מעביר ביקורת גם על חלק מהשיח הדתי הקיים, וגם על השיח המערבי, ומנסה להציע אלטרנטיבה, גישה חלופית. אם אתם לא דתיים באורח החיים שלכם, ייתכן שאתם משתייכים לחלק מהגרסאות של השיח המערבי שעומדות כאן לביקורת. לכן, אתם עלולים לחוש שהביקורת מופנית כלפיכם באופן אישי.

בפרק 8 אני מסבירה ש"זה לא אישי". הביקורת המופיעה כאן בספר מופנית אך ורק כלפי "שיח", כלומר, השקפת עולם מסוימת, ולא על האנשים הפרטיים שמשתייכים אליה. ההפרדה הזו שאני עורכת בין ביקורת על האדם הפרטי לבין ביקורת על השיח שהוא משתייך אליו היא חשובה מאוד, ולדעתי היא מבוססת ביותר מבחינה פילוסופית. למרות זאת, לא פירטתי בספר מדוע ההפרדה הזו נכונה, רק הצבעתי על כך שאני נוקטת בה.

לכן לא אוכל לשכנע אתכם מדוע עליכם להאמין לי שאני באמת ובכנות לא מתיימרת בכלל להעביר ביקורת על אף אדם באופן אישי, וגם לא עליכם. בנקודה הזו אוכל רק לבקש מכם במתנה את האמון שלכם, אך לא לשכנע אתכם שאני ראויה לו...

למרות שהספר מדבר על השקפות עולם ולא מתיימר לדבר על חייהם של הקוראים שלו באופן אישי, אני מאמינה שתוכלו ללמוד מהספר הזה המון. אתם יכולים ללמוד ממנו גם על התרבות המערבית שכולנו משתייכים אליה, וגם על התרבות של "הדתיים" בכל הנוגע למיניות, תרבות שאני משערת שלא תמיד יוצא לכם להכיר מקרוב. כמו שהשיח המערבי איננו רק "של החילונים", כך

גם השיח היהודי הוא לא רק "של הדתיים". השיחים השונים שייכים לכל מי שמזדהה איתם, רוצה בהם ומבקש אותם בחייו.

← הקדמה לקוראת הדתית → שיש לה "אנטי" לנושא

קוראת יקרה.

לא רק שאני מזדהה עם תחושות ה"אנטי" כלפי הנושאים הללו, אלא אני גם מנסה במהלך הספר להסביר בדיוק מדוע לצערי ה"אנטי" הזה מוצדק. אנסה לפרט ולדייק כמה שאפשר מהם הפגמים שקיימים כיום בשיח הדתי, פגמים שבלי כוונה פוגעים (לפעמים אפילו אנושות) בנערות ובנערים, בנשים ובגברים. לכן, לפני הכול, אני רוצה לציין בפנייך רשימה של משפטים (ברמת הסיסמאות), שאת לא הולכת לשמוע כאן, ולפעמים להפך, את תשמעי ביקורת עליהם.

רשימת רעיונות שלא תשמעי כאן:

1. כשאת מתלבשת לא צנוע, את מדגישה את החיצוניות שלך, וזה בא על חשבון הפנימיות שלך. האם זה מה שאת רוצה שכולם יראו כשהם מביטים בך? חיצוניות בלי פנימיות?
2. צניעות היא קודם כול מידה בנפש, שלא קשורה רק ללבוש. "הצנע לכת עם ה' אלוקיך" זה כלל מנחה לחיים, שבא לידי ביטוי גם בלבוש וגם בעוד תחומים שמבקשים מאיתנו להתנהל בעולם בענווה ובצניעות.
3. צניעות זה כדי שלא יחפיצו אותך ולא יתייחסו אלייך כאל אובייקט מיני.
4. צניעות זה כדי שיכבדו אותך.

5. צניעות זה כדי לא להכשיל גברים בהרהורי עבירה.
6. היופי שלך הוא רק לבעלך.
7. התורה רואה במיניות בין איש לאשתו דבר חיובי, הבא לידי ביטוי בהפיכת המיניות למצווה: "פרו ורבו".
8. היהדות רואה ביצר המין דבר חיובי. יצר המין הוא יצר החיים.
9. היהדות רואה ביצר המין דבר שלילי.
10. מיניות היא דבר כל כך קדוש ופנימי, ולכן כשמדובר בחדרי חדרים בין איש לאשתו, המיניות היא גבוהה ונעלה, אבל מחוץ לבית, האישה צריכה להתלבש בבגדים רחבים ובצבעים לא בולטים ולא מושכים את העין.
11. בכל הקשור ללבוש, אנחנו בחברה הציונית־דתית נוקטים בדרך האמצע, בין הגישה המערבית הפרוצה לגישה החרדית הקיצונית.
12. צניעות היא עניין אישי ופנימי. אין צורך בכללי צניעות. צריך לתת לכל אישה להתחבר לצניעות הפנימית שלה ולהחליט בעצמה מה נחשב צנוע עבורה.
13. "כל כבודה בת מלך פנימה": התפקיד של האישה בעולם קשור יותר לתחומים של הפנימיות הביתית הנסתרת מעין כול, ופחות לתחום של הנראות הציבורית.
14. הגוף שלך הוא כמו עגבנייה.
15. הגוף שלך הוא כמו יהלום.
16. צניעות זה לא רק עניין של סרגלי מדידה וסנטימטרים. עובדה, יש נשים שמתלבשות על פי כל כללי ההלכה, ולמרות זאת המראה שלהן ממש לא צנוע.
17. אם חכמינו קבעו שצניעות ושמירת נגיעה זה חשוב, אנחנו צריכים לשמוע בקולם ולהאמין שהם יודעים יותר טוב מה נכון עבורנו (גם אם זה נכון, זו כנראה לא תשובה מספקת לשאלות הנוקבות שיש לך בנושא).

18. שמירת נגיעה עוזרת לקשר הזוגי להיות במדרגה רוחנית וגבוהה יותר, ולא רק פיזי ויצרי (כשמדובר באנשים שאינם נשואים זה אולי נכון, אבל זו לא הטענה שתופיע בספר).
19. שמירת נגיעה עוזרת לך לחשוב על הקשר הזוגי בצורה ניטרלית, ולכן היא מאפשרת לך שיקול דעת ויכולת להיפרד מתי שצריך. אשליית הקרבה שמייצר המגע מטשטשת את הבעיות שיש בקשר שלך עם החבר ומקשה עלייך לקבל החלטה רציונלית לגביו (זה אומנם נכון לדעתי, אבל זו לא הטענה שתופיע בספר).
20. אם את חווה את החוויה המסעירה של מגע מיני בהזדמנויות שונות, את מוסיפה לחייך רובד שקרי של "ריגוש". אחר כך יהיה לך קשה להיגמל מהחיפוש אחר ריגוש, ולהתמיד בקשר זוגי ארוך טווח שבשלב מסוים המיניות שלו כבר פחות מרגשת (זה כנראה נכון עבור חלק מהאנשים, אבל זו לא הטענה שתופיע בספר).
- כל אלו ועוד הם משפטים שלא תשמעי כאן. חלקם רעיונות ממש גרועים שאין להם שום מקום בעיניי, וחלקם רעיונות שייתכן שיש דרך להשתמש בהם באופן נכון, אבל לדעתי, לרוב הם נמצאים בשימוש שגוי. בכל מקרה, אף אחד מהמשפטים הללו לא מייצג את הגישה שאביא בפנייך בספר. בנוסף, קיימות משמעויות נוספות לבחירה של נשים בלבוש צנוע ובשמירת נגיעה, משמעויות שאני מזדהה איתן, אבל הספר לא עוסק בהן ולכן הן לא יובאו בספר. הרעיונות הללו גם לא הופיעו כאן ברשימה, שבה כתבתי רק סיסמאות שאני מבקשת לשלול או לדייק.
- הסיבה שפרסתי את המשפטים האלה בפנייך כבר בהתחלה, היא כדי לאפשר לך הבנה מדויקת יותר של הספר. שמתו לב שאנשים שיש להם "אנטי" כלפי נושא מסוים מתנהגים לפעמים כלפי הנושא הזה כאילו יש להם טראומה ממנו. אדם שיש לו טראומה מכלבים כי בילדותו רדף אחריו כלב ונשך אותו, עלול לפחד מכל כלב שהוא רואה. למה? משום שהוא "משליך" או "מדביק" על כל הכלבים בעולם את דמותו של אותו כלב אלים ופוגעני מהעבר שלו.

זה כאילו שהאדם הטראומטי אומר לכל כלב חדש שהולך ברחוב, "אני כבר מכיר אותך! אתה אולי נראה נחמד, אבל ברגע אחד אתה עלול להתנפל עליי ולנשוך אותי. עזוב אותי, לא רוצה להתקרב אליך". אדם שיש לו טראומה לא תמיד מצליח להבין שהבעיה היא לא בכלבים, אלא רק בכלב אחד ספציפי שהוא פגש בילדותו ונפגע ממנו.

כך גם לגבי הנושאים בספר הזה. אנשים שנפגעו בעבר מאמירות מסוימות בנוגע לצניעות או שמירת נגיעה עלולים בטעות להשליך את הרעיונות הללו על הספר הזה, רעיונות שיתכן שהספר כלל לא מציג, ולפעמים אפילו יוצא נגדם בעצמו. הם עלולים לסגור את הספר ברגע הראשון (או השני, או השלישי) שבו הספר יגיד משהו שיישמע להם כמו אותו דבר שהם כבר שמעו והפריע להם בעבר. בכך הם יפסידו את האפשרות לגלות שאולי בפסקה הבאה, או בפרק הבא, או מאה עמודים אחר כך, השאלה או הקושי שהתעוררו אצלם מקבלים מענה ברור. מענה שאולי יתיישב על ליבם.

לכן, אני פונה אלייך, קוראת יקרה עם "אנטי", ומציעה לך, דווקא לך, להתמיד בקריאת הספר מתחילתו ועד סופו. רק לאחר מכן תוכלי להחליט באופן מבוסס אם הספר הזה אכן ממשיך בקו הפוגעני או האטום שאת מכירה. ייתכן שתגיעי למסקנה שהספר הזה גורם לך לחשוב אחרת על הנושאים הללו, וייתכן שתגיעי למסקנה הפוכה, שהספר הזה בעייתי, מעצבן, וטועה בגדול.

אבל לפחות תדעי שהגעת למסקנה הזו אחרי שקראת אותו עד הסוף, ולא משום שהטראומה (המוצדקת) שלך הכריעה אותך לפני כן. כדי לעזור לך מראש שלא להשליך על הספר "כלבים נושכים" שהספר הזה בעצם בכלל לא חבר שלהם, פרסתי בפנייך את הרשימה הזאת.

אני רוצה גם להכין אותך לעוד תחושה שעלולה להתעורר אצלך במהלך הקריאה. לפעמים תחושת הפגיעה כלפי הנושאים של צניעות ושמירת נגיעה גורמת לאותם אנשים שנפגעו לתקוף את הנושאים הללו. המתקפה מצד הדתיים מצטרפת למתקפה נוספת שהנושאים הללו סופגים מהעולם המערבי. העולם המערבי ברובו מאוד לא אוהב צניעות, ועל שמירת נגיעה אין מה לדבר.

הקדמה לקוראת הדתית שיש לה "אנטי" לנושא

הספר הזה מבקש לשקם את האמון שלנו בנושאים הללו, ולייצר הבנה מעמיקה וחדשה שלהם. לכן, הספר הזה עלול להיתפס אצלך כ"אפולוגטי".

השאלה הנכונה היא לא האם הספר הזה אפולוגטי, אלא האם האפולוגטיקה שלו טובה או גרועה. אפולוגטיקה טובה היא כזו שמתיישבת על ליבך, או לכל הפחות מעוררת מחשבה. אפולוגטיקה גרועה היא לא משכנעת, לא מחדשת, ובמקרה שלנו, ממשיכה להיות פוגענית ואטומה. האם האפולוגטיקה שמופיעה כאן היא טובה או גרועה - זו שאלה שאני רוצה להפנות אלייך, הקוראת. רק את תחליטי אם הספר הזה נוגע בך, מחדש לך, או שמא מעצבן אותך ואולי חלילה מכאיב לך.

אני מזמינה אותך לצעוד איתי ביחד, גם אם בהיסוס, ולהיפתח למחשבה אחרת. מחשבה שאולי לא תהיה חדשה עבורך, אבל אולי דווקא כן, ואולי אפילו תהיה קריטית לחיים שלך...

פתיחה (קצת עצובה) <<<

פרק 1

באה מאהבה

הספר הזה מבוסס על תפיסה רומנטית ובלתי מתפשרת של אהבה. אני רוצה לשים את זה על השולחן: הספר הזה עוסק באהבה. אהבה רומנטית. כלומר, אהבה אמיתית, גדולה מהחיים, לנצח נצחים. כזו שרק גדלה עם השנים, ויוצאת מחוזקת מהמכשולים. כזאת שהולכים בה יד ביד בחיבור עמוק, לא רק בתקופות הוורודות שלנו, אלא גם בתקופות האפורות יותר. אהבה שלמה, חזקה, מתוקה, מחבקת. כל הקלישאות, אבל באמת.

אני מאמינה באהבה רומנטית באופן הכי קיצוני שיש. אפשר לומר שאני ממש "פנאטית" בכל הקשור לאהבה רומנטית, והייתי כזו עוד לפני שפגשתי את בעלי, כך שהקנאות שלי לאהבה הרומנטית לא נוצרה במקרה, רק משום שזכיתי לכך באופן אישי. אגב, אמונה באהבה רומנטית לא חייבת ללכת ביחד עם חיבה לכריות בצורת לב, חוף ים עם שקיעה ושירים קיטשיים. זה אפשרי, אבל לא הכרחי. לדעתי אהבה רומנטית היא הרבה יותר מזה, ועל זה אנחנו הולכות לדבר בספר.

אני מודה שאם את עדיין לא מאמינה אדוקה באהבת אמת, אשמח להדביק אותך בפנאטיות הזו. פנאטיות כלפי תחום מסוים גורמת לנו לא להתפשר עליו, לדבוק בו, להאמין בו עד הסוף, להקריב בשבילו ולכעוס על כל מי שמנסה לחבל בדבקות שלנו בו. פנאטיות היא לא בשביל טיפוסים ציניים. היא דורשת התמסרות, ולא רק עמידה "מפוכחת" מרחוק, שצוחקת על כולם מלמעלה אבל בעצם הכי מפחדת בעולם להיקשר למשהו, להתמסר אליו ולהיפגע.

אז אני לא יודעת אם את מאמינה באהבת אמת, האם את "רומנטיקנית חסרת תקנה", אבל אני מנחשת שהנושא לפחות מטריד אותך ברמה כזו או אחרת. האם את שואלת את עצמך לפעמים איזו אהבה תהיה לך? איך תרגישי בתוכה? כמה זמן היא תימשך? אילו דברים יפים ייוולדו ויצמחו ממנה? אני חושבת שהשאלות

הללו מטרידות כיום את רוב אנשי העולם המערבי, אפילו את הטיפוסים הצינייים ביותר.

איך אני יודעת? משום שגם האנשים הכי צינים (כמו שאני הייתי בגיל התיכון) אוהבים בדרך כלל להאזין למוזיקה, והרוב המכריע של השירים ששומעים כיום עוסקים באהבה. משום שגם האנשים הכי ציניים אוהבים בדרך כלל לצפות בסרטים, והרוב המכריע של הסרטים הללו עוסקים, בין אם בעלילה המרכזית ובין אם בעלילת המשנה, בקשרים רומנטיים מסוגים שונים. משום שכיום אין כמעט ספר טוב שהצליח לגעת באנשים רבים שאין בו התייחסות לאהבה או לקשר זוגי, מתוסבך יותר או פחות.

אז אני רוצה שנדבר על אהבה. אבל מכיוון שהספר מיועד בין השאר לנערות בגיל תיכון, לא נתמקד כאן בשאלה "איך לשפר את הזוגיות שיש לך עכשיו". במקום זאת, ניקח את האהבה הזוגית לבסיס שלה, ונחקור אותו. נעשה "זום אאוט" מתוך השאלות המפורטות שבדרך כלל מעסיקות את הספרים העוסקים בזוגיות, ונעשה "זום אין" על המרכיבים הבסיסיים של האהבה. ננסה להגיע אל השורשים שלה, שנמצאים בדרך כלל מתחת לאדמה בלי שאנחנו מרגישות בהם. מדובר במרכיבים סמויים, כאלו שלא תמיד אנחנו בכלל מודעים אליהם ואל ההשפעה הקריטית שיש להם על החיים שלנו.

אז אנחנו נדבר על אהבה, אבל נדבר בעיקר על האופן שבו אנחנו לובשות אותה, חושבות עליה, מצפות לה, חולמות עליה, ומממשות אותה, או לא מממשות אותה, בגוף. הספר הזה עוסק בקשר שבין אהבת אמת למיניות. מתוך כך הוא עוסק בקשר הבסיסי ביותר בין מיניות ללבוש, מה שמכונה "צניעות". בנוסף, הוא עוסק בקשר שבין אהבה לבין שמירת המיניות לברית הנישואין, מה שמכונה "שמירת נגיעה".

אני יודעת שהמילה "צניעות" מעוררת כיום התנגדות בקרב נערות ונשים רבות. לדעתי, אחת הסיבות להתנגדות נובעת מכך שהעיסוק בצניעות נראה לנו או כסוג של סטייה, או כמנותק מהמיניות, מכחיש אותה, או מפוחד מפניה. מכירה את זה שכשכבאים לדבר איתנו על צניעות, ישר מציינים שהצניעות היא "קודם כול תכונה בנפש", שלא קשורה רק למיניות או ללבוש? ואז מפליגים

בשכחה של הצניעות כמידה טובה של ענווה, כתכונה של "הצנע לכת עם ה' אלוקיך". כך הופכת הצניעות לתכונה מופשטת, ומאבדת את הקשר בינה לבין הגוף המיני.

ובכן, אני חושבת שזו בריחה. בריחה מהתמודדות עם המיניות שלנו. כי כמובן שיש קשר עמוק בין רעיון הצניעות לבין המיניות של הגוף שלנו, ואסור לנו לטשטש את הקשר הזה. אישה שמתלבשת בצניעות נוקטת בכך עמדה ביחס לגוף שלה ולמיניות שלה. אסור לנו להתכחש לכך: צניעות היא נקיטת עמדה ביחס למיניות.

לכן, בספר הנוכחי נדבר על צניעות בהקשר המיני. * נושא המיניות יקבל דגש מרכזי, ונשתדל לעסוק בו בעדינות ובאומץ מבלי לברוח ממנו. גם שמירת

נגיעה היא נקיטת עמדה בקשר למיניות. ובעצם, כפי שאנסה להראות בספר הזה, גם לכוש צנוע וגם שמירת נגיעה הם נקיטת עמדה, לא רק בנוגע למיניות אלא גם בנוגע לאהבה ולנישואין.

הדבר הראשון שחשוב להצביע עליו בהקשר של מיניות הוא שהחוויה המינית שלנו, בהווה או בעתיד, תלויה באווירה התרבותית שאנחנו משתייכים אליה. במילים אחרות, השאלה אם מישהי מתחברת אל

המיניות שלה וחווה אותה כדבר משמח ובריא, או לחלופין, אם מישהי חלילה לא מתחברת אל המיניות שלה וחווה אותה באופן מנוכר ולא רצוי, היא שאלה שתלויה בין השאר בתרבות שמתוכה היא מגיעה. ובאמת, לא רק החוויה שלי את המיניות של עצמי מושפעת מהתרבות, אלא גם החוויה המינית הזוגית: השאלה האם מיניות היא אירוע מעצים מבחינה זוגית, או דווקא התרחשות מתסכלת, או אולי אפילו שלילית, שעשויה לגרום חלילה להתפוררות האהבה, היא תלויה תרבות.

התרבות היא למעשה אוסף של מסרים שמגיעים אלינו מהחברה הסובבת אותנו. והנה דוגמה לכך.